

Békeharang.

Megjelenik minden hó 1.-én és 15.-én.

Előfizetési díj egész évre: 1 korona.

Lót felesége. JAl02 19, 1,

Mindenki emlékszik rá, mennyire megindította lelkét gyermekkorában ez asszony-nak története. Lakóhelye óriási katasztrófa előtt állott és e nő férjével és családjával jóakaró figyelmeztetésre menekülőben volt. És itt érte őt utól a büntetése. Oly közel volt már a biztos megmeneküléshez és mégis elveszett.

Az Üdvözítő egyszer tanítás közben hirtelen így szól: „Emlékezzetek Lót feleségére!” Bizonyára ez emlékezés ránk nézve igen üdvös hatású. Lássuk hát mi minden jut eszünkbe, ha ez ősi történet felett elmélkedünk.

Mindenek előtt feltűnik Lót feleségének kiváltságos helyzete. Kegyes életű férje volt és így csupán istenes rokonaival és ismerőseivel lehetett társasága. Ezt magával hozta az ősi patriarkális állapot. Milyen boldog is volt abban az időben azon nő, aki ily viszonyok között élhetett. Nem mindig volt ugyanis az asszonynak az a helyzete, melyben ma van. Sok helyütt, sőt többnyire csak rabszolga vagy legjobb esetben ékes báb volt, minden jog nélkül. Lót felesége ebben az ő kedvező helyzetében megismerkedett az Isten gondolataival és szándékával. És ebben hasonlított helyzete a tanítványokéhoz és ezért mondja Jézus emlékezzetek reá! A kiváltságos helyzete mellett is elveszett! Vigyázz rá, hogy te minden ismereted és alkalmad dacára el ne mulaszd a menekülést.

És a vétke? Olyan nagy volt-e, hogy oly szigorú büntetésnek kellett bekövetkeznie? Itt az utolsó bűncselekményből az egész életére kell következtetnünk. De hisz ez így van másoknál is, nálunk is. Az egyes cselekedetek, külsőleg tekintve, sokszor nem is olyan súlyosak. De a romlott szív, melyből származnak, az veendő bírálat alá. És így kell ezt Lót feleségénél is tennünk. Hogy ő visszatekintett, elárulja mennyire megkedvelte ő azt a helyet, melyben lakott. És azzal a helylyel, mindazt ami abban volt és ott történt. Jól tudjuk milyen bűnös egy helység volt az. Hasonlatos volt ehhez Pompeji, amelyről mindinkább kiderül a régészek kutatásaiból, hogy erkölce megérett a pusztulásra. Ezért kellett Pompejinak is úgy elpusztulnia, mint egykor Sodomának. De amellett, hogy még érdemes-

nek tartotta ez ocsmány hely felé visszatekinteni, bizonyára a sok szép holmija, háza, birtoka, a társaság szintén visszavonzották. Minő veszedelem volt ez rá nézve. Nem kevésbé azonban ránk nézve is. Mennyien jártak már úgy, mint Lót felesége! Nem tudták feledni a földi, múltó birtokokat és a hiú társaság gyönyöreit!

De nem-e ismerte az Úr határozott akaratát is? Nem kellett-e volna kapva-kapnia e feleséges alkalmon? Ehelyett ő visszatekint! Nem hiába mondja az Úr, hogy aki az ő kezét az ekeszarvára teszi és visszatekint, nem méltó ő reá. És mégis mily sokan cselekszenek így. Hallják Isten akaratát, hallják a harsona fuvását: siess, mentsd meg lelkedet! és mégis visszatekintenek. Az engedetlenség is nagy vétke. Nem azért közli, Isten az Ő akaratát velünk, hogy ezt megszegjük, hanem mert elvárja, hogy azt megselekedjük.

Még a kételkedés is bűne volt Lót feleségének. Ő nem hitt tökéletesen, hanem kételkedett. Ha bizonyosan, rendületlenül hitt volna az Úr küldötteinek, úgy nem tekintett volna vissza. Hiszen oly világosan ki volt mondva, hogy ne tekintsenek vissza. Csupán a kételkedés készíthette e végzetes tettére. Látjuk ebből milyen veszedelmes dolog a kételkedés. És mégis milyen sokan veszik ezt nagyon is könnyen! Emlékezzél Lót feleségére!

De hátatlan is volt Lót felesége. Ahelyett, hogy az Úr követi utasítását köszönettel teljesítette volna, ő figyelmen kívül hagyta ezeket. Csak félig kívánt engedelmeskedni. Mennyien hasonlítanak ebben is e nőhöz! Isten iránti hálából az utasítás minden betűjét figyelembe kell venni és késedelem nélkül kell azt teljesíteni.

Mindezek után nem csodálkozhatunk, ha a büntetés oly hirtelen érte el. Látjuk, hogy a kegyelem nagy volt. Dacára bűnös lényének és csupán a világ gyönyöreire iránti érdeklődésének, az Úr követi által tudatja vele a menekülés módját. De a világ szerelme diadalmaskodik benne. Ő visszatekint oda, ahonnan undorral kellett volna elfordulnia. Ezzel bebizonyította, hogy a menekülésre nemcsak képtelen és méltatlan, de nincs is szándéka rá.

Emlékezzetek Lót feleségére! Isten megmondta nektek is az Ő szíves jóakarátát. Kö-

velei által közli veletek a menekülés útját. Bárcsak késedelem nélkül és határozottan hátat fordítanak a bűnnek és minden igazságtalanságnak, nehogy Lót felesége sorsára jussatok! Emlékezzetek Lót feleségére!

Este.

Hálaadásnak szent oltáraként
Piros fűzben ég napnyugot;
Oltárrá váljatok mi szíveink,
S lobogjon hálalángotok;
Isten! hű karjaid vezérlék
Az embert nap lementéig,
S felette áll az ég fekete
Szakán, angyalfid őrizete.

Egy áldásteljes nappal újolag
Meghosszabbítád életünk;
Jóságodtól jött béke és öröm,
Tied hálánk, dicséretünk!
Kit közülünk bú-bánat ére:
Jót nyújtál szívének sebére,
Az árvák könnyeit te látád,
Tudtad az özvegy sóhajlását.

Csak benned bízunk hát ez éjen is,
Ri nappal jó atyánk valái;
Oh Isten, őrködjél erőtelen
Teremtésidnek álmindái!
Hadd nyugodjék meg testünk-lelkünk,
S engedj békességben felkelnünk!
Vagy ha eljössz értünk ez éjen:
Add, hogy csendes halálunk légyen!

Tompa Mihály.

Apróságok Wesley életéből.

1. Wesley kedvenc könyvei és egy kegyes ember tanácsa. Kempis Tamás és Law könyvei tartoztak Wesley kedvenc tanulmányai közé. Kezdetben ezek oly mély benyomást gyakoroltak rá, hogy kísértésbe esett minden társaságtól visszavonulni és remete életet élni. — Egy napon meglátogatott egy komoly embert, hogy erre nézve kikérje tanácsát, „Uram, Ön Istent kívánja szolgálni és egykor a mennyországba óhajt jutni“ viszonzá az öreg, „jegyezze meg magának, hogy kegyed Istent nem szolgálhatja egyedül, ezt másokkal társaságban kell megcselekednie. A Szentírás mit sem tud a remete-életéről.“ E szavak kellőleg felvilágosították Wesleyt és a jövőben élete zsinormértékű szolgálatok és ama milliók sorsára bírtak döntő hatással, akik később a metódista egyház munkája által lettek mentve.

2. Georgiába utazás Oglethorpe generállissal. Oglethorpe generális Wesley atyjának volt barátja. Amikor Georgiában (brit gyarmat Amerikában) helytartó volt, az ő befolyása révén hívták meg oda Wesley Jánost és Károlyt missziouáriusoknak.

Amerikába való utazásuk alatt egy napon Wesley János nagy lármát hallott Oglethorpe fülkéjében. Amikor ennek oka felől tudakozódott, a helytartót a legnagyobb izgatottságban találta. Ez elbeszélte neki, hogy egyik szolgálójára óriási mulasztást követelt el szolgálatában. Most, kezén és lábán béklyókkal a hadihajóra küldi, mert sohasem fog neki megbocsátani. Wesley nyugodtan nézett rá és így szólt: „Remélem, sohasem fog vétkezni?“ E nyugodt szavak a helytartót egész meglepték és komollyá tették; azután a szolgálója elé dobott egy esomó kulcsot, e szavakkal: „Itt vannak a kulcsaim és a jövőben viselkedj tisztességesen.“

3. Spangenberg Wesleyhez intézett kérdése. Spangenberg G. Agoston a morva testvérek egyik lelkésze volt Georgiában; később a morva testvérek püspöke lett. Georgiában megérkezésekor Wesleyt Spangenberg igen szívesen fogadta. Belsőleges társalgásukban kérdezte meg egyszer Wesleyt: „Bizonyoságot tesz-e Isten Lelke Ön előtt, hogy Ön Istennek gyermeke?“ Wesley csodálkozott e kérdésen és nem tudta mit feleljen. „Ismeri Ön Jézus Krisztust?“ folytatta Spangenberg. — „Tudom, hogy Ő a világ Üdvözítője.“ „Bizonyosan“ mondá Spangenberg, „azóban tudja-e Ön, hogy Ő kegyeddel megmentette?“ — „Remélem, hogy meghalt érettem“ viszonzá Wesley. Spangenberg csupán még hozzátette: „Tudja-e Ön ezt?“ — „Igen“ válaszolta Wesley, de később megjegyzi: „Attól félek, hogy csak szavak voltak,“ később jött el amaz időpont, amikor megtérésekor elnyerte a Szentlélek ama bizonyosságát, hogy ő Istennek gyermeke. *foj.*

Az üdv hadserege.

A generális főparancsnoksága alatt jelenleg 21,000 tiszt áll, akik kizárólag az evangélium hirdetésének, igazgatásnak, bukkantak és szerencsétlenek felségítésének szentelik idejüket; 64,000 helyi tiszt, akik fizetés nélkül szabad idejüket az üdv hadserege szolgálatában töltik; 26,000 zenész, akik Isten és felebarátjuk iránti szeretetből játszanak hangszereiken. Minden éjjel 25,000 hajléktalant szállasolnak el valamennyi nemzetiség és felekezetből és az elmúlt esztendő-

ben 80,000 munkanélkülinek szereztek átmeneti vagy állandó munkát.

83 folyóiratot adnak ki, melyek összkiadása számonkint meghaladja az egy milliót. Az údv hadserege valamennyi országában tart fenn kadét iskolákat, melyekben tisztjelölteket képez ki; Indiában és Újfundlandban van néhány száz napi iskolája; Jáva szigetén van belpoklosok számára telepe; a bennszülöttek között vannak mintagazdaságai; katonai és tengerész otthonai az egész föld körül; szövőipara és gonosztevők számára telepe Indiában; több országban iskolások számára telepe; az egyesült államokban és Ausztráliában mezei telepe; Angolországban kis mezei bérletei, melyeken kétségségetek új alkalmat nyernek a küzdelemre; kórházai és gyógyszertárai vannak Indiában, Jáva szigetén, Japánban és Ausztráliában; telepítései az indiánusok között; saját nyomdái számos országban; a világ minden részében kutat az eltűntek ezrei után; van egy nemzetközi kivándorlási ügynöksége, amely a legnagyobb a világon és amely egyedül Nagybritannia túlszűlt városából az utolsó tíz év alatt 70,000 embert telepített tengeren túlra jobb viszonyok közé; és még sok mindenféleje, miket csak említeni is sok volna.

Az egész világon jelenleg 1143 szociális intézménye áll fenn a kb. 8000 hadtest mellett, amely a lelkiekkel van elfoglalva és összesen 60 országban leng a vér- és tűzszárlaja. *fej.*

A munkából.

A majna melletti Frankfurtba az új iskolai évre ismét két fiatal testvérünk megy. Ott van ugyanis a legnagyobb teológiai intézetünk, Európában. Ez az intézet szinte nemzetközivé fejlődött ki. Vannak ott németek, svájciak, magyarok, osztrákok, oroszok és mások. A most belépő fiatal emberek közül az egyik Sebele György, a szenttamási kerületben működött, mint segédprédikátor a másik Wenninger T. Bernát pedig Verbáson. Mindkettő vizsgát tett és az illetékes negyed-évi konferencia egyhangúlag ajánlotta őket felvételre. Ez ajánlás nélkül soha senki metodista lelkészé nem lehet. Így örökös az egyház afelett, hogy hivatlan és rá nem termett egyének e fontos munkába ne léphessenek. A hitszónoki hivatás, mint istentől rendelt szolgálat megköveteli, hogy csupán szentéletű és hivatott egyének töltsék be. Nem elég erre a világi és egyházi képzettség, hanem első sorban szükséges erre, hogy az illetőnek legyen keresztény *meggyőződése*. Tudnia kell, hogy

Isten őt e hivatásra valósággal kiválasztotta és rendelte. E bizonyosság híján, sohasem lesz belőle igazi szolgája Istennek.

Mindnyájunk kérése Istenhez, hogy a két fiatal embert is áldja meg a jó Isten mindama jó és szükséges adományokkal, ez előkészítés éveiben, hogy ha majdan kilépnek a munkába siker és áldás kísérje fáradozásaikat.

Jul. 26.-án vasárnapon rendelte el öfélése a részleges mozgósítást. Valamennyi gyülekezetünkben elutaztak a hadkötelesek. A vasárnapi istentiszteleteink ennek következtében igen megható és áldásos alkalmakká lettek. Leborultunk és imádkoztunk királyért és hazáért és azon testvéreinkért, akik a király hívására bevonultak. Testvérek! Ne feledjétek el, hogy a keresztény hivatása az imádkozás! Isten meghallgatja az őszinte szívből származó sóhajtasokat minden körülmények között.

A múlt számunkban jelentettük, hogy Dr. Hartmann úr Amerikából, Verbáson jul. 29.-én előadást fog tartani. Miután Dr. Hartmann utazási rendjében változás állott be, nem tehetett eleget emez ígéretének. Közben az országban rendkívüli állapot állott be. A vonatok nem közlekednek pontosan, később pedig egész különös szabályokhoz lesz kötve az utazás. Így meg fog történni, hogy olykor a prédikátorok nem lesznek pontosan állomásaikon. Ilyenkor, kérjük a kedves testvéreinket, hogy maguk tartsák meg istentiszteleteiket és imádkozzanak az Úr segedelméért.

A béketűrésnek a test kivánságaival való harcának tanulsága.

Uram Istenem, úgy veszem észre, hogy nekem a béketűrésre igen nagy szükségem van, mivel e világban sok ellenszenves dolgok történnek. Mert akárminth alapozom is meg békémet, az életem mégsem lehet hadakozás és fájdalom nélkül. — Úgy van, fiam. De én nem akarom, hogy oly békét keress mely kísértések nélkül legyen és ellenkezést ne érezzen; hanem lásd be, hogy akkor is békességet találhatsz, mikor különféle nyomorgatásokban kell magad gyakorolni és sok ellenszenves dolgokban leszed megpróbálva. Ha azt mondd, hogy sokat nem tűrhatsz: miképen szenveded a pokol tűzét? Két gonosz közül mindig a kisebbet kell választani. Hogy azért a következő örök kínokat elkerülhessed, a jelenvaló kellemetlenségeket csendességben

türjed. Véled-e hogy a világ fiai semmit vagy csak keveset szenvednek? Ezt sehol sem találod meg, bár a legvigabb gazdagoknál keressed is. Talán azt mondod, hogy ezeknek sok gyönyörűségük van és a maguk akarata szerint járnak, minnek következtében nem nagy teher számukra a háborúság? Még ha úgy is volna, hogy minden kedvük szerint megy, mit gondolsz meddig tart ez? Ime, mint a füst, úgy elfogynak e világi gazdagok és emlékezete sem marad az elmúlt örömeknek. De életükben sem élvezhetik javaikat keserűség, unalom és félelem nélkül. Ugyanis gyakran épen élvezeteikből származik nekik fájdalmas büntetés. Isten igazságosan bánik velük: mivel-hogy rendetlenül keresik és követik a gyönyörűségeket, fájdalom és keserűség nélkül nem élvezhetik azokat.

Oh mily rövidek, mily esalárdak, mily rendetlenek és rútak e világ gyönyörűségei! Mindazonáltal ezt az emberek részegségükben és vakságukban nem érzik; sőt mint a barmok, e romlandó életnek egy kis gyönyörűségéért kárhozatra jutnak. Te azért, fiam, kívánságaid után ne járj és térj le saját akarataid útjairól. Gyönyörködjél az Urban és a szíved kívánságait Ő beteljesíti.

Kempis Tamás.

„Atyám, nyomon követlek.“²

Egy gyönyörű téli reggelen (az éjjel havazott) egy bérlő kalapját vette, hogy

Methodista istentiszteletek tartatnak:

Budapesten, VII., Rottenbiller utca 35.: Vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 órákor. kedden és csütörtök este 8 órákor.

VI., Petneházy utca 25. (Angyalföld): vasárnap és szerdán este 8 órákor.

Bácsfeketehegy, Petőfi utca 486.: Csütörtökön este 1/28 órákor.

Csantavér: Időnkint.

Cservenka: Kéthetente.

Csurog, Szék-utca 1211.: Vasárnap d. u. 3 és csütörtök este 1/28 órákor.

Kishegyes: Időnkint.

Kiskér: Vasárnap d. u. 2 és Szerdán este 8 órákor.

Kiskörös: Időnkint.

Kucora: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 8 órákor.

Kula: Széchenyi István-utca 399. Szerda este 8 órákor.

Nagybecskerek: Tököl-utca 1. Időnkint.

Szeretettel meghívjuk! Mindenkit szívesen látunk!

Kiadja a „Keresztény könyvsház“ k. f. szöv. Budapest, VII., ker. Rottenbiller-utca 35. szám.

Felelős szerkesztő: Jakob János, Újverbász. Bács-megye.

Nyomatott Boros György könyvnyomdájában Újverbászon.

különbéle dolgokat elintézzon a birtokon. Amint elindult, az ötéves kis fia is a sapkája után nyúlt és követte atyját utáztott méltósággal. Mikor az ajtóhoz értek, az apa észrevette, hogy még nem lett az útról a hó leseperve és ezért habozott kissé, vajjon elvigye-e magával kis fiát. Ez azonban követte őt; az apa gondolatokba elmerülve nagy lépésekben haladt előre a hóban, a kis fiáról egész megfeledkezve. Egy kis idő múlva eszébe jutott a kis fia és aggódva fordult hátra így kiáltván: „Attól tartok, hogy a hóban való gyaloglás nehezedre esik, édes fiam?“

„Oh nem“, felelt a fiú, „én mindig nyomon követlek!“

Es ez így volt tényleg. A kis legény pontosan követte apja lábnyomait. Maga a felelet azonban az apát komoly gondolkodásra indította, mert arra gondolt, hogy kis fia lépést tart vele és minden tekintetben az ő nyomdokában jár. Bár nem szerette Jézust, sem nem imádkozott és így nem is volt keresztény, mégis meg kellett állnia eme gondolatnál és reszketett mikor arra gondolt, hogy fia mindig követni fogja őt, mindig tovább és tovább, egész az örökkévalóságba! E kis gyermek felelete elérte nála azt, amit Isten igéjének prédikációja képes nem volt. Gondolkodóba esett és bűnbánóvá lett. Békeséget keresett és talált Krisztusban. Amit az ő hétköznapi életében észlelhetünk, abból meggyőződünk, hogy oly nyomokat hagyott hátra élete utjában, melyek miatt fiának szegyenkeznie nem kellett, ha azt mondta: „Atyám, nyomon követlek!“

Óbecse, Mező utca 64.: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 1/28 órákor.

Ókér: Vasárnap délután 5 órákor.

Ósóné: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Palánka: Havonként.

Szeged: Hétvezér-utca 84. Kedden este 8 órákor.

Szeghegy: Vasárnap d. e. 1/29, d. u. 2 és este 1/28 órákor; Kedden este 1/28 órákor.

Szenttamás: Vasárnap d. e. 1/210 és este 1/28 órákor. Szerda és Csütörtök este 1/28 órákor.

Tiszakálmánfalva: Vasárnap d. e. 9 és este 1/27 órákor; Szerdán este 7 órákor.

Topolya: Időnkint.

Újszivác: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Újverbász, Rákóczi F. út 436: Vasárnap d. e. 1/210 és este 8 órákor; Szerdán este 8 órákor.

Újvidék: Jenőherceg utca 5. Vasárnap d. e. 10 és este 1/28 órákor; Csütörtök este 8 órákor.

Békeharang.

Megjelenik minden hó 1.-én és 15.-én.

Előfizetési díj egész évre: 1 korona.

Állj!

Gal 6, 8
Állj meg kérlek, halandó! Bárki is vagy. Szegény vagy gazdag. Nő vagy férfi. Eddig járván a világban, vetted észre, hogy naponta idősebb leszel. Gyermekek voltál, ifjú vagy hajadonna, asszony vagy férfiúvá nevekedtél. Különböző viszonyok között éltél, de hogy hol vagy épen most, nem gondoltad még meg. Néha voltál ugyan nyugtalan, de miért bizonyosat nem tudhattál meg, tovább haladtál, anélkül hogy most tudnád, mikor és hol fogod pályafutásodat befejezni. Ugye haladsz előre, mint akár a lassú vagy a gyorsvonaton, de hol és mikor álapodsz meg, képtelen vagy megmondani. Mit, nem érek én rá ilyen jámbor gondolatokkal foglalkozni, és utóvégre majd csak nem kerülök a pokolba, hiszen jó ember vagyok!

Az idők változása, a gyors múlás, az ember halandósága, mind azt mondják: Te is elmúlsz! És ki ne érezné olykor maga is, hogy biztosan neki is kell mennie. S miért lennél oly balga, hogy el ne készülsz arra, ami biztosan bekövetkezik? Miért ne lennél elég bátor, hogy azzal foglalkozzál, amivel előbb-utóbb le kell számolnod? Hányszor késő az utolsó idő a halál előtt! Hány hirtelen múlik el, hány pedig öntudatlan állapotban fekszik és színlődik betegágyán? Oh, miért e rettenetes közöny, e borzasztóan komoly dolog iránt?

Hát tudod-e, hol áll meg a vonat, melyen utazol? Nem bizonytalan! Isten mondja: „Ne tévelyegjétek! Isten nem csufoltatik meg. Mert amit vet az ember, azt aratandja is.” — Mit vetettél eddig? Vajjon, ha Istennel eddig nem törődöttél, hiszed-e hogy majd Ő veled törődend? Hiú reménység! Vagy ha most Isten törvényét lábbal tiporod, vajjon véled-e, hogy ítéletét egykor elkerülsz? Ha most hívó szavának ellentállsz, számíthatsz-e akkor egykor az ő irgalmára? „Eszméljétek ti bolondok a nép között! És ti balgatagok, mikor értek eszetek-re?” „Avagy nem tudjátok-e, hogy igazságtalanok nem örökölhetik Istennek országát? Ne tévelyegjétek! Se paráznák, se bálványimádók, se házasságtörők, se pulyák, se férfiszepelősítők, se lopók, se telhetetlenek, se részegek, se szidalmazók, se ragadozók nem örökölhetik Isten országát!”

Siess lelkedet megmenteni s ébredj fel rettenetes közönyödből. „Ime itt a kellemetes

idő, ime itt az üdvösség napja!” Vajha ma hallanád az ő szavát, mert ki tudja a holnapot hol fogod tölteni! A saját életedért kérek állj meg egy pillanatig s szállj magadba, nehogy későn bánjad meg! Jézus az út, térj meg hozzá és élni fogsz örökké!

Isten.

Abban a kis házban, amelyben születtem,
Hol szerető szülők örködték felettem,
Abban a kis házban a hit lángja égett
Számúzve volt onnan a gonoszság, véték,
Ott neveltek engem abban a szent hitben,
Hogy a magas mennyben van egy örök Isten.

Mikor felserdültem, iskolába jártam,
S a történet szárnyán a régmúltba szálltam,
Arra tanított a világ története:
Igazságos az Úr és bölcs az ítélete,
Úgy rendez el mindent az égen s a földön,
Hogy az erény győzzön s az ármány bűnhődjön.

Forgattam éveikig a legszentebb könyvet,
Amely vigaszával letörli a könnyet,
Amely buzdít, hogy a nagy mestert kövessük,
A hitet megtartsuk a vételt megvessük,
Azt beszélt nekem e könyv minden lapja:
A hatalmas Isten mindnyájunknak Atyja!

A létnek titkait fedi sűrű fátyol,
Elvonultam félre a világ zajától,
De szemem e fátyolt áttörni nem tudta,
Csak egy belső szózat volt, amely azt súgta:
Van egy másik haza, ott Istent meglátom,
Ott örök husvét lesz, a halál csak álom.

A természet ölén, a virág illata,
A patak csörgése, a kis madár dala,
A vihar zúgása, tenger morajlása,
Villám cikkázása, a nap ragyogása,
A csillagok fénye mind, mind azt hirdetik:
A nagy, bölcs, szent Isten alkotójuk nekik.

Gúnyoljon a világ, kísértsen a sátán,
A vallás tüze ég keblemnek oltárán,
Örülök vagy sírok, élek avagy halok,
Gyermeked hitemben s írig megmaradok:
Híszek az Istenben és az örök létben,
A bűn bukásában, erény győzelmében!

Antalfai.

Apróságok Wesley életéből.

4. Egy indiánus főnök tanubizonyosága a pusztá forma-kereszténység ellen. Ogiethorpe egyszer magával vitt Angolországba egy ügyesbeszédű indiánus főnököt, kit Tomo Chachi-nak hittak. Angliában nagy megtiszteltetésekben és vendégszeretletben volt része. Amikor a főnök ismét visszatért, bemutatták Wesleynek. Az már most tolmács útján a következő beszédet intézte hozzá: „Nagyon örülök, hogy eljött. Amikor Angolországban voltam, szerettem volna, ha valaki hirdette volna nekem a nagy szót (az evangéliumot) és az én népem is kívánta hallani. Nos mi most mindnyájan zavarban vagyunk és mégis örülök, hogy eljött. Én az én népem bölcséivel beszélni fogok és remélem, hogy hallgatni fognak szavamra. De mi nem akarunk olyan keresztényekké lenni, mint a spanyolok, hanem a kereszténység előtt oktatásban kívánunk részesülni. Erre Wesley így válaszolt: „Csupán egy Valaki van, aki a menyben trónol, ez tud adni bölcsességet az embereknek. Ha Ő titeket általunk oktatni fog, úgy bölcsék lesztek; mi magunk azonban azt nem adhatjuk nektek.“

Amikor Tomo Chachit unszolni akarták arra, hogy a keresztény tanításban vegyen részt, keményen viszonzá: „Miért cselekedjem ezt? Vannak keresztények Szavannában, vannak keresztények Frederikában: de a keresztények sokat isznak! A keresztények verik az embereket! A keresztények hazudnak! — Mi nem akarunk keresztények lenni!“

5. Wesley ismeretsége Böhler Péterrel. Wesley nemsokára, miután Amerikából visszatért, megismerkedett a morva testvérek egyik lelkészével Böhler Péterrel, aki később a morva testvérek püspöke lett Londonban.

Amikor 1737. február 17.-én együtt utaztak Oxfordba, Wesleyt istentelen diákok kigúnyolták, mint azelőtt mikor Böhler Péterrel az egyetemi negyed utcáin ment végig. Wesleyt ez nagyon bántotta különösen Böhler miatt; ez azonban így szólt hozzá mosolyogva: „Édes testvérem, ez még a ruhánkra se ragad.“

Wesley egyszer igen közel volt hozzá, hogy a prédikálást abba hagyja, mert nem akart azt a hitet másoknak hirdetni, amelyet maga sem birt; mégis előbb Böhlerrel akart erről tanácskozni. „Hirdesd a hitet, amíg csak magadnak hited nem lesz és azután prédikáld, mert neked is van.“ Egy más alkalommal, amidőn Wesley néhány igen boldog tanúságot hallott morva testvérektől, megkérdezte Böhler barátját: „Mit

tehetnék, hogy én is ily hitet nyerjek?“ Böhler imádkozott vele és érette a Jézus Krisztus kegyelméért. Mialatt azután Wesleynek az üdvösség útját magyarázta, ez keservesen sírt. „Ez volt azon pillanat“, amint később kifejezte magát, „amelyben világosan meggyőződtem hitetlenségemről és ama hit szükségességéről, amely által egyedül lehet üdvözülni.“

6. Wesley megtérése. Körülbelül egy évvel később, 1738. május 24.-én Wesley Londonban egy gyülekezeten vett részt, amelyben Böhler Luthernek Pál apostol római leveléhez írt előszavát olvasta fel. Amikor Wesley ama változás leírását amelyet Isten a lelkünkben előidézt, ha hívővé lesz Krisztusban, hallgatta, „akkor éreztem“, mondja ő, „hogy szívem csodálatosan felmelegedett. Üdvösségemet illetőleg, egyedül Krisztusban bízam. Bizonyosságot nyertem arról, hogy bűneim elvették és hogy Krisztus felszabadított a bűn és a halál törvénye alól. Azután nyilvánosan is bizonyosságot tettem arról, amit akkor először éreztem szívemben.“

Egy jó ének.

Mégis csak ér öröm is bennünket itt-ott és ez jó van így; mert különben életünk a sok csalódásaival igazán szomorú volna.

Néhány esztendővel ezelőtt egyszer ismét eszembe jutottak a költő szavai: „Ahol dalolnak, ott bátran lepihenhetsz!“ És megkértem a dalárda kiváló vezetőjét, mivel jó barátságban voltam, hogy vigyen magával az énekórára. Egy hosszabb sétát kellett megtennünk az országuton és az időjárás igen barátságos volt. De e fáradságot nem sajnáltam. Gyönyörű dalokat énekeltek, hogy az ember szíve meglágyult. És a dalosok szívük szerint énekeltek.

Különösen feltűnt előttem egy tiszteletre méltó öreg férfi, aki az ő fiával — ezt az arcvonásából találtam ki — a második tenorban buzgón működött közre. Amikor a vezető egy kis pihenőt rendelt el, az aggasztánhoz siettem és csodálatomat fejeztem ki az ő ének iránti előszeretete felett. Az arca sugárzott, amikor így felelt: „Az ének az én egész örömöm és életem, és ha már énekelni nem tudok, akkor bizonyosan meg fogok halni. Már ötven év óta énekelek a karban és ezalatt egy egész kincset gyűjtöttem szívemben a szebbnél-szebb énekekből, mely boldogságomban örömöm öregbíti és a bánatban szívemnek könnyebbülést hoz. Kedves Uram, az életemben nem minden volt rózsás: nagyon sokon kellett keresztül mennem. Három gyermeket temet-

tem el és csak a mult esztendőben jó feleségemet — az aggastyán szeméi könnybe lábadtak — „de a bánatot kiénekeltem lelkemből. És valamennyi gyermekemet megtanítottam így énekelni. Ők, velem együtt a szép dalban és a keresztény énekben lelik örömeiket és vigaszukat.“

„Boldog ember!“ viszonzám én bensőleg megindulva. „Tartsa meg Önnek Isten az ének iránti jókedvét élte végéig és egy ének legyen búcsúztatója, ha e világból távozik.“ „Köszönöm nagyon, kedves Uram, szíves jókívánságát“ mondá meghatva az aggastyán és kezet szorított velem. „Ézt kívántam magamnak mindig. És az utolsó énekem ez legyen: „Bizzál lelkeim Urad kegyelmében.“ Ez a nagyszertű ének számos sötét völgyön keresztül világított nekem, a halálnak völgyén is keresztül fog világítani nekem.“

Látod kedves olvasom, ez öreg ember nem volt szaktudós és világböles; az ő mestersege a becsületes kovácmesterség volt. De neki több életbölesessége volt, mint számos művelt és tanult embernek. Ugyanis az ő szívében lakott az Isten és az evangéliuma — minek következtében erős, boldog és örök-ifjú szíve volt.

Édes anyám dala.

Multkor olvastam egy amerikai énekesnőről, kinek Isten szívéét felnyitotta, úgy hogy élő keresztényé lett. Immáron hivatását nem folytathatta. Megkereste a társaság igazgatóját, hogy bocsássa őt el. Ez azonban tudni se akart erről. A fiatal hölgynek gyönyörű hangja volt és az egész városban közkedveltségnek örveudett. „A szerződés köti kegyedet“ mondá az igazgató, „elvárom, hogy az ebben vállalt kötelezettségeinek eleget tesz.“

Azon est, melyen ismét énekelnie kellett, elérkezett. A fiatal keresztény nő leirhatatlan izgatottságban volt. Most ismét valamely szerelmi dalt énekeljen ez élvhajászó tömegnek?

Már a színpadon van. Már is lelkes tapsban volt része. Most, nem — nem akar menni. A zongora kísézőnek, aki az éneklendő dal után tudakozódik, azt mondja, hogy ma zongora kíséret nélkül kíván énekelni. És most az ő teljes, gyönyörű hangján egy lelki énekbe kezd, amelyet megterése óta nagyon megkedvelt.

A tömeg kövé vált. Egy lelki ének ezen a színpadon és ezen ajakról! Ezt hogyan lehessen megérteni? Az igazgató mérgesen hallgatta. A legszívesebben a szin-

padra rohant volna, hogy levonszolja onnan az énekesnőt.

Az énekesnő azonban nem jött zavarba. „Az üdv közzáról“ énekel, amely éretünk megnyílt. A bosszuságuk egy kifejezése sem volt hallható. Ellenkezőleg. „Ünnepeles csend“ mint a jelentés mondja, „lett a teremben. Az urak kezében kialudt a szivar és a hölgyek reszkető kezéből eltűntek a távcsövek. Számos halvány és ijedt arc volt látható a teremben.“

Az énekesnő nyugodtan tovább énekelte a második verset is:

„Buzgóságom égne bár
S folya könnyem, mint az ár,
Elégtételt az nem ad
Csak te válthatsz meg magad.“

Az azonban alig jutott el a harmadik vershez, amely így kezdődik:

„Jövök semmit nem hozva
Keresztedbe fogózva.“

— mikor egy úr az első sorban felngrott és hangosan kiálltotta el magát: „Istenem, ezt tovább nem tudom kitartani. Ez az én édes anyám dala.“ És kirohant. Sokan pedig követték.

Amikor az ének bevégeződött és a művésznő elhagyta a színpadot, természetesen egy igen izgatott jelenet következett. Az igazgató egész dühben, szitkokkal és gyalázásokkal halmozta el a fiatal hölgyet. Egy olyan valakit, aki őt emnyire szegyenbe hozta, nem használhat tovább. Most már csak siessen, hogy mielőbb kiérjen, mert nem kívánja többé látni!

Az énekesnő ezt nem mondatta magának kétszer. Nyugodtan vette fel a kabátját és kalapját és lakására ment. Megérkezése után hálát adott Istennek, hogy kegyesen megszegitette. Azon estén a város legboldogabb leánya volt.

És vajjon nem-e lettek mások is boldogok általa? Nem kételkedünk benne. Az ügy persze nagy feltűnést keltett a városban. Az egész város erről beszélt. És érthetetlen volna, ha az vagy amaz magához nem tért volna. Bizonyosan az az úr is, aki ezt kiálltotta: „Ez az az ének, melyet édes anyám énekel mindig!“ megváltozott. A rég elhunyt anyára való hirtelen visszaemlékezés, alkalmasint könnyelmű újairól letéritette és az élet útjára vezérelte.

Kinek szavára épitesz?

Voltaire, a hírneves, francia filozofus, gazul kigunyolta a keresztény vallást szóban és írásban. Véghetetlen gyűlöletében Jézust szerette volna megsemmisíteni. A párizsi szin-

házban káromlásai oly tetszést arattak, hogy őt Franciaország bálványává akarták koronázni. Ezen alkalommal azonban nagy veresztés érte, olyannyira, hogy élete válságos helyzetbe került. Ekkor barátai akarata ellenére írásbeli nyilatkozatot tett közzé, melyben hitetlenségét megtagadja és elátkozza barátait, kik őt e szálnalmas helyzetbe juttatták és e nyomorult hírnévre segítettek. Mondják, hogy borzasztó állapotában siránkozó hangon így kiáltott fel: Oh Krisztus! Oh Jézus Krisztus! Sokszor panaszkodott, hogy úgy Istentől, mint az emberektől elhagyatott. Mikor orvosa meglátogatta, félelmes szorongatásban volt. Voltaire így szólt: Mentse meg életemet hat hónapra és vagyonom felét önnek adom! Ez így felelt: Még hat hétig sem élhet ön. Erre Voltaire ezt viszonzá: Akkor én a pokolba megyek és ön is. Élete vége borzalmas volt és rémület fogta el környezetét.

Sohasem támaszkodj hát hitetlenségében olyan emberekre, akik Jézust káromolják! Voltaire az ő idejében a legbecsültebb tudósoknak egyike volt; de tudom olyan rettenetes véget érni nem kívánsz! Mit ér az, ha Istentől elszakadsz, ha nem bírsz boldog lenni nélküle. Nincs szálnalmasabb ember annál, aki büszke arra, hogy nem tartozik a hívők közé!

Ha valamit teszesz, mindig gondold meg végét! Mi lesz a következménye annak, amit épen most cselekszel? Ha most nem gondolsz Istennel, mi lesz az ő szava hozzád, ha vele szemtől-szembe állsz? Ha most épen

azt teszed, amiről tudod, hogy az a Mindenhatónak akarata ellen van, mit gondolsz az ő haragját kiengesztelheted-e egykor? Ha most vétkeket vétekre, engedetlenséget engedetlenségre, szívtelenséget szívtelenségre halmozol, vajjon ki fogja lelkiismeretedet e szörnyű teher alól felmenteni? Sok ember abban leli gyönyörűségét, hogy mindig olyan helyeken fordul meg, mindig olyásmivel foglalkozik, ami őt Istentől távol tartja! Ugyan mit gondolsz, ha most nem szeretsz Isten közelében lenni, ha most nem tetszik a ő igéje neked, ha most nem szeretsz imádkozni, azt hiszed ez hirtelen életed végén más-ként lesz? Ugy-e magad is levonhatod a tanulságot! Ha most nem szereted Istent, az ő vele való társaságot, akkor később sem fogod szeretni. És ennek meg természetsszerű következménye: hogyha nem akarsz Isten közelében lenni, nem fog senki rákényszeríteni, hanem magad választotta helyre jutsz, oda, ahol Isten ellenségei lakoznak s amely helyet közönségesen pokolnak nevezünk! Igenis, ide jut mindenki, aki Isten nélkül él és nem is akar hozzá meg-
térni:

Mondj le kérlek mindarról, ami Istentől elválaszt. Fordulj el minden bűntől, mert ami vétkeink választanak el minket Istentől. Nem lehet két urat szolgálni. Vagy Istent szereted s szolgálod őt, vagy az ördögöt s akkor az ő utain jársz. Ha tehát belátod eddigi hibádat és tévedéseidet, ne késlekedj kegyelmet szerezni. Az úr Jézus vár rád!

Methodista istentiszteletek tartatnak:

Budapest, VII., Rottenbiller utca 35.: Vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 órákor, kedden és csütörtök este 8 órákor.

VI., Petneházy utca 25. (Angyalföld): vasárnap és szerdán este 8 órákor.

Bácsfeketehegy, Petőfi utca 486.: Csütörtökön este 1/2 8 órákor.

Budakeszi: Vasárnap és Csütörtökön este 8 órákor.

Csantavér: Időnkint.

Cservenka: Kéthetenként.

Csurog, Szük-utca 1211.: Vasárnap d. u. 3 és csütörtök este 1/2 8 órákor.

Kishegyes: Időnkint.

Kiskér: Vasárnap d. u. 2 és Szerdán este 8 órákor.

Kiskőrös: Időnkint.

Kucora: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 8 órákor.

Kula: Széchényi István-utca 300.: Szerda este 8 órákor.

Szeretettel meghívjuk! Mindenkit szívesen látunk!

Kiadja: a „Keresztény könyvesház” k. f. szöve. Budapest, VII., ker. Rottenbiller-utca 35. szám.

Felölös szerkesztő: **Jakob János, Újverbász.** Bács-megye.

Nyomatott Boros György könyvnyomdájában Újverbáson.